

"סוד החשמל"

עבודת אלוהים בקרב

ד"ר מתוך סדרת הספרים

ד"ר ח'ט הכותב ת"ע [אחר הצהריים, יוני 1981]

הקשר בין ל"ג בעומר לחג השבועות

מדוע קורין מגלת רות בחג השבועות, אחרי כל הטעמים עדין קשה, דאפשר למצא טעמים טובים לקרא למשל מגלת אסתר שקבלו את התורה באהבה, או שיר השירים המדבר על "יום חתנתו" זה מתן תורה. ואפשר למצא טעמים לשאר המגלות כמו הטעמים שמבארים את הקשר של מגלת רות לתורה.

מדוע נמשלת השפעת התורה לישראל לגלי הים. כמו שכתוב "אדירים משברי ים אדיר במרום ה': עדתיך נאמנו מאד".

מדוע נקראת פנימיות התורה חכמת האמת. האם הנגלה אינה חכמת אמת.

מדוע זכה רשב"י ביום ההלולא שלו מה שלא זכו שאר התנאים והאמוראים, ואפלו האבות הקדושים.

מדוע יוצאים בל"ג בעומר לרחובה של עיר בימי דין של ספירת העמר, שצריך להיות (ישעי' כו, כ) "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך".

וכן רואים ב'סוד הרש"ש' שיום זה הוא כנגד שמלה דשמלה. ומובא ב'תורה אור' (בראשית ב.) התורה אף על פי שנקראת מזון, היא גם כן בבחינת לבוש, כמו שכתוב (תהילים קד, ב) "עטה אור כשלמה". רואים שלבוש התורה היא בבחינת "אור כשלמה".

וכן מובא בספר 'קדשת לוי' (ויצא) מל"ג בעומר מתחיל ההארה של מעמד הר סיני שהיא קבלת התורה. וזהו "ויקרא לו יעקב גל עד", כלומר כיון שמגיע ג'ל שהוא מרמז על ל"ג בעומר אז מתחילין להאיר בחינות הארה קבלת התורה.

וכן מובא ב'שער הפננות' להאריז"ל (ספירת העומר) וזה סוד מה שאמר יעקב "עד הג'ל הזה" רמז אל השם הנזכר שהוא בגי' ע"ד. ואמנם האותיות המתחלפות בו הם בגימטריא ג'ל והנהגהגלות נגלות השם הנזכר ביום ל"ג לעומר שהוא סוד אותיות המתחלפות שהוא יותר רחמים כנזכר אז פסקו מלמות. רואים שהאריז"ל מקשר את הגל של יעקב לל"ג בעומר, ונבאר שהגל של יעקב היה סמל לתורה. וכן גל עד, מרמז על השפעת פנימיות התורה, גל הוא מלשון גלוי, ועדות מגלה את הנסתר לבית דין, והיא מסמלת את גלוי הנסתרות. וכן נראה שיש רמז בפתוב שאמר יעקב ללבן (בראשית לא, לו) "כי דלקת אחר", על האש של ל"ג בעומר.

מצינו במדרש (תנחומא ויצא יג) "עד הגל הזה", זהו שאמר הפתוב "ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר", הגל הוא הקיר, לפי שעבר בלעם את השבועה שנשבע ליעקב שנאמר "ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה", ובלעם זה לבן. וכן מובא שם (בלק ח) "גדר מזה וגדר מזה", אין אתה יכול לשלט בהם, שבידיהם שני לחות אבנים פתובים מזה ומזה", משני עבריהם. רואים שהקיר שעצר את בלעם מלבוא להזיק לישראל היה קיר אבנים שהוא בבחינת לוחות אבנים ובבחינת הגל אבנים שמפריד בין יעקב ללבן. ומבאר לדברינו דלוחות האבנים וגל האבנים הם התורה שעוצרת את בלעם מלבוא להזיק לישראל, וכן הפתוב (במדבר כב, כה) "ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר" ר"ת אור"ה המסמלת את התורה.

מצינו במדרש (במדבר יג, טו - טז) "גלילי זהב" אלו שני לוחות הברית, מה הגלים הללו בין גל גדול לגל גדול, גלים קטנים, כך בין כל דבור ודבור פרשיותיה של תורה היו פתובים, ודקדוקיה. רואים שהמדרש ממשיל את השפעת התורה מהלוחות לגלים.

וכן מצינו בזהר (תיקונים עב:) "גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום", "גן" הוא תורה שבכתב שהוא ג'ן סדרי התורה, "גל" היא תורה שבעל פה. רואים שהגן והגל הם התורה והחכמה שבאות מלמעלה. וכן חדש איר נקרא זיו, שפרשו אור, וכן מזמרים בזמר 'בר

מובא בהקדמת המ'תוק מדבש' לספרא דצניעותא בשם תלמיד האריז"ל שרשב"י היה ניצוץ משה רבינו, וכשם שמשה כתב חמשה חומשי תורה, כך רשב"י כתב חמשה פרקים של ספרא דצניעותא, שכוללים את כל יסודות תורת הקבלה. וכן מצינו כמה רמזים המקשרים בין רשב"י למשה. דיום ל"ג בעומר חל תמיד באותו יום שיחול בו האושפיזין של משה בחג הסכות. ויש אומרים שרשב"י נולד ביום חג השבועות. וכן מובא בספר 'ערפי הקדש' (אות ל) שרשב"י הוא בסוד המלאך מטטרון, לכן ההלולא שלו היא בח"י איר כמנין ט"ט שבמטטרון, והאותיות מר"ן מרמזות על מקום ההלולא, וכן מש"ה הוא ר"ת מטטרון שר הפנים. וכן שמו של משה בשגם בא"ת ב"ש רשב"י. וכן מובא בשם הרב חנוך לוין של"ג בעומר בגימטריא משה.

מובא בספר 'לקוטי הלכות' (ר"ח א) ל"ג בעומר היא יום השגת התורה של ימי הספירה כי הוא יום הלולא רבא דרבי שמעון בר יוחאי שהשיג אז מה שהשיג. ועל כן הוא חל ביום שחל פורים, [נכנס יין יצא סוד], וזה ל"ג בעומר, בחינת "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". וכן מובא בספר 'בני יששכר' ובזה תבין מנהג ישראל תורה להדליק גרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר ל"ג בעומר, ט"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה אשר נתגלה ביום זה, וביום הזה עלה לשמי מרומים, לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו. רואים שמיום ל"ג בעומר מתחיל להאיר האור השמיני של אמא עלאה, שמאיר בחג השבועות. וכן מצינו בזהר (נשא קכח. עם מתוק מדבש) כשפתח רבי שמעון לפרש סוד שבספר רזא דרזין, נזדעזע המקום שישבו שם, כדמיון הר סיני שנאמר בו "ויחרד כל ההר מאד", והחברים נתחללו ונרעדו, כדמיון ישראל במתן תורה.

ולפי זה מובן מדוע זכה רשב"י מה שלא זכו שאר התנאים והאמוראים, ואפלו האבות הקדושים ומשה רבינו שאין מצינים את יום פטירתם כמו את יום פטירת רשב"י, ומדוע יוצאים לרחובה של עיר בימי ספירת העמר שהם ימי דין שצריך להיות (ישעי' כו, כ) "לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך". דיום זה הוא יום חג מתן פנימיות תורתנו שמתעורר בכל שנה מחדש, ושמת היום הזה היא לכבוד גלוי פנימיות התורה בו זכינו דרך רשב"י, ובפרט ביום הסתלקותו בו גלה את הרזין דרזין, ומתעורר בכל שנה מחדש. וכן תורה זו היא התנוצצות מתורת משיח שעליה נאמר במדרש (קה"ר יא, ח) תורה שאדם לומד בעולם הזה הבל היא לפני תורתו של משיח. ומרמזים שהתורה הזאת ממתיקה את כל הדינים ומורידה את האור למקומות הנמוכים ביותר עד לרחובה של עיר.

יוחאי' "את כרוב ממשח זיו אורחך" וכן שמות החדשים מקורם מפרסית העתיקה, כמובא ברמב"ן (שמות יב, ב), והשם אייר פרושו אור כמו זיו. וכן צרוף שם הו"ה של החדש יוצא מהכתוב (ירמי' ט, כג) "יתהלל המתהלל השכל וידע אותי". ומרמז על אור התורה של רשב"י שמתגלה בחדש הזה. וכן מובא ב'חתם סופר' (ו"ד רלג) שבימים ל"ג בעמר התחיל לרדת המן לישראל, ומרמז בפתוב המדבר על המן (שמות טו, טו) "עמר לגלגלת". והמן היה ההכשר לקבלת התורה, והיה חלק מהתורה ממש כפי שהזהר (תיקונים מא) קורא לו **מנא דאורייתא**.

ועתה נבוא לבאר מדוע קורין מגלת רות בחג השבועות. נראה דלכן דוד המלך נולד ונפטר בחג השבועות לרמז שמתן תורה האמתי יהיה לעתיד לבא דרך שרש דוד, כמובא במדרש (קה"ר יא, ח) **תורה שאדם לומד בעולם הזה הגבל היא לפני תורתו של משיח**. ולכן קורין מגלת רות בחג השבועות לרמז שמשותקים לקבלת התורה דרך המשיח שבא מרות. וכן גאלה היא מלשון גל, דלעתיד לבא בזמן הגאלה יזכו לחכמת התורה דרך בחינת גל. וכן מצינו בזהר (ויחי רטו:) שהכתוב "וקול התור נשמע בארצנו" מרמז על קול התורה. ומצינו בזהר (תיקונים עה:) שרות היא בחינת תורה והיא בחינת "קול התור" המזכר בכתוב. וכן מצינו בזהר חדש (רות צו:) ששמה של רות קדם שהתגיירה היה גילית, וגילית מרמזת על גלוי סודות התורה, וכן מצינו בתרגום על הכתוב (שם ג, ז) "ותבא בלט" ועלת רות ברז. וכן רות היתה מזרע יתרו, כמובא בזהר (בלק קצו:) שבלק היה מבני בניו של יתרו. ויתרו מרמז בשמו על רות, ועל "קול התור", וכן יתרו היה גר שבא לקבל תורה כמו רות. וכן כתב בעל ה'טורים' (שמות יח, א) שיתרו מרמז על י' דברות ותרו מצוות שקבל עליו מלבד ז' מצוות בני נח שכבר היו לו.

כתוב (תהלים קכו) "אז ימלא שחוק פיניו". נראה לבאר פיון שלעתיד לבא נזכה לשמע תורה מדוד המלך שנקרא בדתן המלך כדברי הזהר (משפטים קז), ושרשו מיצחק שרש הצחוק דקדשה כמובא בזהר (וישלח קסח). נשמע פרוש על התורה בדרך הצחוק, ונזכה שימלא שחוק פיניו. וכן מצינו בזהר (תולדות קלה) באותו זמן ישיגו הצדיקים דעת שלמה וכו', הדא הוא דכתיב "ואלה תולדות יצחק בן אברהם", אלו הם תולדות השמחה והשחוק שיהא בעולם באותו זמן. **ועתה** נבוא לבאר מדוע נקראת פנימיות התורה חכמת האמת, וכי תורת הנגלה אינה תורת אמת, כשם שהרואה אדם בעולם הזה, רואה רק הארה קלושה של הנשמה שיוצאת דרך הגוף, ואת עצם האדם שהוא נשמתו אפלו נביא אינו יכול לראות. כמו שכתוב (ש"א טו, ז) "ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב". כך תורת הנגלה היא בחינת גוף של התורה, ואף שיש הארה קלושה של נשמת התורה שמתגלה דרך הגוף, אי אפשר לומר שרואים את התורה עצמה, וממילא אין זו אמת, דחכמה זו אינה חכמת התורה האמתית, רק הארה היוצאת מהחכמה האמתית, מה שאין בן הלומד סוד רואה את התורה עצמה ולומד את החכמה האמתית של התורה. וכן יש ענינים בנגלה שאין בהם פשט רק על פי סוד, דהארת הנשמה סתומה במקום הגוף הזה, כמו שרואים בגוף הגשמי שיש חלקים שלא מתגלה בהם כמעט חיות הנשמה, וחייבים לדעת את הסוד, כדי להבין מהי הנשמה של אותם ענינים. וכן רואים שבפנימיות התורה אין כמעט קושיות ותירוצים, ומחלקות, הכל שריר וברור, כי תופסים את האמת, והכל מסתדר בלי קושיות, מה שאין בן בנגלה שהאור קלוש וקשה להשיגו, ובאות קושיות מהקלפות שמעלימות את האור. וכן מצינו בזהר (בהעלתך קנג) ועל ידי סודות התורה שנתגלו על ידך "וימתקו המים", כמו מלח שממתיק את הבשר, כך ימתקו על ידי סודות שנתגלו על ידך כל אותם קושיות ומחלקות של המים המרים של התורה שבעל פה ויחזרו להיות מים מתוקים.

וכן מובא בהקדמת מהרח"ו לספר 'עץ חיים' עסק המשנה כפי פשטיה אין ספק שהם לבושי וקלפין חיצונים אצל סודות

התורה, הנגזרים בפנימיותה. בהיותו עוסק בחכמת המשנה והתלמוד בבלי ולא יתן חלק גם אל סודות התורה וסתריה, כי הרי זה דומה לגוף היושב בחשך בלתי נשמת אדם העוסקים בתלמוד בבלי בלבד מגששים פעורים קיר בלבושי התורה.

וחשוב להוסיף שכשם שקבלנו בסיני את הגוף של התורה, כך רשב"י גלה את הנשמה של התורה, אבל עדין הם כל אחד לבד, וחסר החבור ביניהם, היינו ללמד את תורת הנגלה על פי יסודות הקבלה שהתגלו על ידי רשב"י, וחבור שתי התורות יהיה לעתיד לבא על ידי מלך המשיח היוצא מרות פדלעיל, ואז הבנת התורה תהיה בשלמות. וכן מצינו בזהר חדש (רות קד:) שמגלת רות היא בסוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה שמתחברים בבחינת זיווג זכר ונקבה. וזה מרמז על חבור הנגלה והנסתר יחד שיוצא מזרעה של רות. וכן מצינו בזהר (תרומה קעו:) שהלומדים את הסוד בפני עצמו אינם מרגישים תענוג, כמו האוכלים חטה לפני טחינתה, והלומדים סוד ומבינים איך ממש משתלשלת תורת הנגלה, וכל העולם הגשמי, זוכים לתענוג גדול בלמוד התורה. וכן מובא בשם הגר"א שבלמוד הנגלה בלי הסוד הטמון בה אין תענוג.

מובא ב'דרשות חתם סופר' (דף טז) "כי תורה מאתי תצא", אמר הקדוש ברוך הוא חדוש תורה מאתי תצא. פרוש אותה תורה שחדש כל תלמיד חכם בדורות שעברו הנקראת תורה חדשה, התורה ההיא מאתי תצא לעין כל ישמעו מפי פי כל דברי חכמים קיימים. ומבאר לדברינו פיון שיחברו את הנגלה לנסתר יגלו איך כל חדושי התורה של כל הדורות אמתיים, פיון שהם מתאימים לפנימיות התורה.

מובא בשו"ע (או"ח תכח) שתמיד יחול ל"ג בעמר ביום שיחול פורים. ומבאר לדברינו דל"ג בעמר מגלה את סודות התורה, דרך רשב"י שהוא בסוד משה, כמו בפורים שנכנס יין יצא סוד לגלות את סודות התורה, וכשם שרואים בפורים שזכו לקבל את התורה מאהבה עם תענוג, בזכות היין שמגלה את הסוד בתוך הפשט, כך בל"ג בעמר שהוא בחינת פורים זוכים לתענוג בלמוד התורה בזכות הסוד. **מצינו** בזהר חדש (תיקונים קכד:) שספירת הבינה שנקראת ים החכמה העליונה, משפיעה השפעתה בבחינת גלים. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (תהלים) "בשוא גליו אתה תשבחם", דע פי כל מציאות גלים אלו הם כלם בסוד השערות, ואלו השערות נעשים גלים. רואים שגלי הים מסמלים את השפעת הים כמו שערות שמשפיעות את השפעת האדם. לפי זה נראה לבאר את ענין הל"ג – ג"ל שמגלה את סודות התורה. דמובא בלק"ת (עקב יז) שרש משה הוא מבחינת מקור החכמה, "כי מן המים משיתהו" בבחינת ים חכמה עליונה. רואים שמשה נמשך מהים שלמעלה. וכן רשב"י שהיה ניצוץ משה היה בבחינת גל שנמשך מים החכמה העליונה "מן המים משיתהו". וכן מצינו בזהר (נשא קכד:) ספר הזהר מן זוהרא דאמא עלאה. רואים שספר הזהר הוא אור של ספירת הבינה שנקראת אמא עלאה.

מובא בשער הפננות' להאריז"ל (ספירת העומר ח"ב קצ) ובבוא יום ל"ג לעמר אז נתגלה קטנות ב' של אמא שהוא שם אכדט"ם אשר באמא והנה הוא חלוף שם אלהים אשר הוא בחינת רחמים בסוד אלהים חיים. רואים שב"ל"ג בעמר יש השפעה מאמא להמתיק את הדינים. ומבאר שם את סוד המתקת האמא ביום זה, שהאותיות הפנימיות של שם אלהים, שהן האותיות לה"י מתחלפות לאותיות כד"ט. כ' לפני ל', וד' לפני ה', וט' לפני י', בגימטריא ל"ג, ובניחוד עם הא' והמ', זה א"ם ג"ל. ושמות אלו מתגלים בל"ג בעמר דרך האמא להמתיק את הדינים. והם בסוד הגל שהפריד בין יעקב ללבן. ומבאר לדברינו דבארנו שהגל שהפריד בין יעקב ללבן היה בסוד תורה. וכן מרמז הא"ם ג"ל על ספירת הבינה שנקראת א"ם שמשפיעה את התורה דרך בחינת ג"ל, שהוא רשב"י. וכן מובא בספר 'עטרת ישועה' (פ' במדבר) של"ג עמר בגימטריא גשם. והשפעת הגשם באה מים החכמה העליונה מהמים העליונים, כמובא בגמ' (תענית י). וכן מצינו בזהר (אחרי נט:) שהיו באים לרבי שמעון כשהעולם היה זקוק לגשם.

כתוב (תהילים צג, א ואילך) **"הוי"ה מלך גאות לבש וגו' נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה': עדתיך נאמנו מאד וגו'".** וב'מצודת ציון' שם **"משברי ים", הם גלי הים.** וכן הפתוב **"הוי"ה מלך גאות לבש" ר"ת גל"ם.** רואים שהשפעת התורה בבחינת **עדות** שמגלה את הנסתר שבתורה, היא בבחינת גלים. וכשם שהגלים יוצאים מן הים ואחר כך חוזרים לים, כך האדם שזוכה לגלי החכמה שלמעלה, צריך ללמד ולשלח תורתו חזרה לים שלמעלה, דלאחר האיתערותא דלעילא צריך איתערותא דלתתא להעלות את התורה חזרה למעלה. כפי שמצינו בזהר (תיקונים סא:). וכן מצינו בזהר (תיקונים מז): **"אדירים משברי ים", אלו טעמי התורה שנאמר בהם "כל משברין וגלין עלי עברו".** וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' ש"מ **"משברין"** אותיות **מְרַשְׁבִי,** ומבאר לדברינו דהשפעת הגלים מים החכמה העליונה היא השפעת רש"ב". וכן מובא ב'שער הפנונת' להאריז"ל (קבלת שבת) שהפתוב **"אדירים משברי ים ר"ת אפ"י.** וכן רואים בגשמיות באזור מירון שמגדלים שם עצי זית רבים, ושמן מסמל חכמה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א **שהר מירון** בגימטריא **רש"ב"י.** וכן **"ל"ח** הן האותיות שקודם השם **אכדט"ם,** חוץ מהאות א' שאין אות לפניה, דאותיות **"ל"ג** י"ח מרמזות על **"ל"ג** בעמר שחל ב"ח באיר. וכן **"ל"ג** י"ח הן אותיות **יגלח** המרמז על תגלחת השערות ביום זה. **נראה** דשרש תבת **תגלחת** היא **גל ח,** היינו גל שבא מהאמא שהיא בחינת ח', לרמז שתגלחת מסירה את החיצונים משערות הראש, והאדם זוכה להתחבר דרך השערות לגלי החכמה מאמא, שבאים מ'השמן הטוב על הראש', ומתחברים לאדם דרך שערות ראשו, כפי שבארנו במאמר 'חשמל נדרים' **ששער** הוא מלשון **שער** ופתח לקבל את השפעות החכמה לאדם. וכפי שהבאנו שם מהרבנו בחיי (במדבר ו, ג), לגבי נזיר. ולכן יום **"ל"ג** בעמר הוא יום תגלחת, דיום זה הוא יום מסגל להתחבר לגלי החכמה שבאים מהאמא. ולכן אותיות **"יגל"ח** סמוכות לאותיות שם **אכדט"ם,** דשם זה מסמל את הגלים שבאים מאמא כדלעיל. וכן מובא בספר 'עטרת ישועה' (מועדים) שהפסוק **"ל"ג** בפרשת תזריע הוא **"והתגלח"** עם **"ג'** גדולה לרמז שבני ג' מתגלחים ביום הל"ג. ומבאר לדברינו דבארנו במאמר 'חשמל נגעים' שהמצורע צריך להתגלח בגלל אחיזת החיצונים בשערות שלו, ולכן הוא נטהר ביום **השמיני** עם **"ל"ג שמן",** לרמז שהוא חוזר להתחבר לאמא שהיא בבחינת שמן ושמיני כשנוטה דרך בחינת **"ל"ג"** המרמז על **הגל.** וזה הסוד של תגלחת **"ל"ג** בעמר. ונראה דזה גופא הטעם שראש נקרא **גלגלת** לרמז שהראש מקבל את השפעת הגלים. **מובא** בספר 'הלכות ארץ ישראל' מתקופת הגאונים, שיום פטירת יהושע בן נון הוא **"ל"ג** בעמר. ורואים קשר בין יום **"ל"ג** בעמר, ליהושע בן נון שהיה משפיע את התורה לישראל ממה שלמד ממשה רבנו. וכן מובא ב'מגלה עמקות' (ואתחנן יב) שיהושע זכה לגלוי שער הנ"ן של הבינה, לכן הוא נקרא בן נון. ורואים קשר בין יהושע לבניה. וכן מצינו במדרש (ילקוט דניאל תתרט) **"יהב חכמתא לחפמיך" זה משה רבנו, "וימנדעא לידעי בינה" זה יהושע בן נון.** (וכן הפתוב (דברים א, לח) **"יהושע בן נון העמד" ר"ת בינ"ה.** וכן מצינו בגמ' (עירובין סג:) שיהושע **לן בגלגל בעמקה של הלכה.** ורואים שזכו לזה **בגלגל** המרמזת על בחינת **"ג"ל."** וכן אומרים בסליחות **טהר טמאתנו ולמאור תורתך עיינינו גל. עננו כשענית ליהושע בגלגל.** ורואים שגלגל מרמזת על גלוי סודות התורה בבחינת גל. וכן מצינו בזהר (השמטות רנג) **"כל הנפש הבאה ליעקב וכו' כל נפש ששים ושת" "ששים ושת" הם ששים מסכתות וששה סדרי משנה,** רואים שהמספר ששים ושת כמנן **גלגל,** קשור עם התורה.

מצינו במדרש (במדבר"ר ב ג) **"הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה"** זה סיני בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו **"ב רבבות של מלאכים. והיו כלן עשויים דגלים דגלים, התחילו מתאנים לדגלים.** נראה דדגל הוא ד' גל, המרמז על

השפעת הגלים מהאמא שהיא בסוד האות ד', דבסיני הקב"ה השפיע את השפעת התורה דרך הגלים.

מצינו בזהר (בראשית מ:) שאניה מסמלת את השפעת הים. וכן מצינו בזהר (ויחי רמב.) שהפתוב **"לחוף אניתי"** מרמז על השכר שיהיה בעולם הבא, שהוא השכר שבא מהבינה, נראה דלכן **אניה** בגימטריא **ב' פעמים גל,** דהשפעת הים, נעשית דרך בחינת גל. וכן פסוקים אלו המרמזים על השפעת החכמה, הם ס"ת **אנ"ה.** (איוב כח) **"והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה",** (ישעי"ב, ג, ג) **"כל מציון תצא תורה".** וכן הפתוב (ירמי' נא) **"הים בהמון גליו"** בגימטריא **רז.** וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (הקדישים ע' קלב) שהאותיות הבאות אחרי שם **אה"ה** המסמל את אמא הן **בוכ"ו,** דשם בוכ"ו מרמז על השפעת אמא דרך שם **אה"ה.** נראה דלכן **בוכ"ו** בגימטריא **גל** לרמז שהאמא שהיא בחינת ים משפיעה דרך בחינת גל.

מצינו בגמ' (ב"ק מא:) שחדושי תורה נמשלים **לצידי ששולה דגים מן הים.** וכן בקינות לתשעה באב נאמר **תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים, על תופשי משוטיך ופורשי מכמורים, מלחך וחובליך במים אדירים.** רואים שלומדי התורה הם בבחינת מלחים המנהיגים אניות, ובבחינת דגים שפורשים מכמורות. נראה דכשם שהים משפיע השפעותיו דרך הגלים, כך הוא משפיע את הדגים דרך חוטי הדגים. דרשתות הדגים והחפזות עשויות מחוטים המרמזים על החוטים הנמשכים מהשמיני. וכן **חפה** בגימטריא **גל.**

כתוב (בראשית מו, טו) **"אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש"** נראה דלכן לאה הביאה לעולם שלשים ושלש נפשות כמנן **ג"ל,** דלאה קשורה לעולם הבינה כמובא ב'שער מאמרי רש"ב" (להאריז"ל ע' קעב), לכן היא משפיעה לעולם במספר **ג"ל** נפשות, וכן מצינו על דוד המלך מזרעה של לאה (מלכים א, ב) **"ובירושלים מלך שלשים ושלש שנים"** כמנן **ג"ל.** ודוד קשור עם השפעת התורה לעתיד לבא שהיא בבחינת גל כדלעיל.

מצינו בזהר (הקדמה א:) **סוד זה לא נגלה, חוץ מיום אחד שהייתי על שפת הים, ובא אליהו ואמר לי רבי ידעת מה הוא "מי ברא אלה" וכו', אמר לי רבי דבר סתום היה לפני הקב"ה וגלה בישיבה עליונה וכו'.** נראה דלכן שפת הים הוא מקום מסגל לגלוי סודות התורה דמקום הגלים הגשמיים מסגל להשיג את הגלים הרוחניים שמגלים את סודות התורה שבאים מים החכמה העליונה. ולכן אומר רבי שמעון שסוד זה נגלה לו רק על שפת הים, דסוד זה הוא על האמא שנקראת **"מי"** שהיא אותיות **י"ם,** שמשפיעה לתפארת שנקרא **"אלה",** ושניהם יחד הם אותיות **אלהים,** כפי שמבאר שם הזהר. וזה אותו סוד של שם **א"ם ג"ל** שהוא חלוף שם **אלהים,** כפי שהבאנו לעיל מהאריז"ל, ובארנו שהא"ם משפיעה את הגל. וכן מרמז על הגל, דגל עם האותיות והפולל בגימטריא **אלה.** ועל הסוד הזה מובאת שם בזהר הלשון: **אתא רבי אלעזר וכלהו חבריא ואשתטחו קמיה, בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.**

וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' ששם אלהים מסמל את השפעת אמא, דאותיות **א"ם** מסמלות את אמא, ואותיות **לה"י** ר"ת לדה הריון יניקה, המסמלים את השפעת אמא. וביתר באור נראה לבאר מדוע השפעת הגלים מהאמא מתקשרת עם שם אלהים המסמל את מדת הדין, דאמא היא שרש קו הגבורה ומינה דינין מתערין כמובא בזהר (אחרי סה.) לכן **"מי ברא אלה" וא"ם ג"ל** המסמלים את השפעת אמא מתקשרים עם שם אלהים. וכן התוכחה כתובה בתורה בפרשת בחקתי, ובפרשת כי תבא, שהן הפרשיות **הג"ל** והנ' שבתורה, דענין התוכחה והקללות בא מצד הדין. וכיון ששרש הדין בא מהגל הנמשך מהנ' שערי בינה, לכן זה נכתב בפרשה **הג"ל.** ובפרשה הנ'.

וכן מצינו בגמ' (סוכה מה:) **אמר רבי חזקיה, אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו,**

מיום שנגברא העולם ועד סופו. ומבאר לדברינו פנין שיש לרשב"א חבור לאמא עלאה שממנה שרש הדינים, הוא יכול להמתיק את הדינים בשרשם, ששם הם רחמים גמורים. ומרמז בזמר 'ואמרתם כה לחי', **צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור העולם, אדוננו בר יוחאי.** היינו פנין שרבי שמעון הוא **יסוד** שמתחבר לאמא לגלות **מדרש הנעלם**, לכן יכול לפטור העולם.

וכן רואים במזמור 'למנצח בנגינות' שיש בו מ"ט תבות כנגד ימי העמר, יום ל"ג בעמר הוא כנגד תבת **אלהים**. והוסיף הרה"ג ר' שמואל אגג שליט"א שבתבות אנה בכח יום ל"ג בעמר הוא כנגד תבת **נהל** שהיא בגימטריא **אלהים**. וכן החסידים וגבורות של יום זה שנדחים להוד **שבהוד** מרמזים על מדת הדין, דהוד הוא דין. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' שהוד מרמז על סודות התורה, כמובא ב'בעל הטורים' (במדבר כז, כ) **"מהודך בגימטריא הסוד. לומר לך שמסור לו סוד המרפכה ומעשה בראשית.**

מצינו בגמ' (יבמות קכא.) תניא א"ר גמליאל פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שגשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי עקיבא, וכשעליתי בניבשה בא וישב ודן לפני בהלכה, אמרתי לו בני מי העלך אמר לי דף של ספינה נזדמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי. נראה דלכן הוא נצל על ידי דף של ספינה לרמז שיש לו חבור לים דרך בחינת הספינה המתחברת לים. וכן מובא בשם המהר"ם שפירא מלובלין שדף של ספינה מרמז על דפי הגמ'. ומבאר לדברינו דחבורו של ר' עקיבא לבניה היה דרך התורה. וכפי שהבאנו במאמר 'חשמל סלם' שר' עקיבא זכה לשער הנר"ן של הבינה בחייו, וזה שאמר ר' עקיבא שעל כל גל וגל נענע בראשו, דכל חייו היה קשור לגלים אלו ומנענע להם ראשו, לכן זכה לנצל.

מובא בספרי ה'בן איש חי' שגל הוא בחינת יסוד נוקבא, כמו שכתוב (שיה"ש ד, יב) **"גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום,** ומבאר לדברינו דים הוא בחינת אמא, וגלי הים שמסמלים את השפעת הים הם בחינת היסוד דאמא, שמשם היא משפיעה את השפעת הלידה, ואת השפעת החלב שבא מהדם שביסוד שנועך ונעשה חלב.

מצינו במדרש (אוצר המדרשים ע' שד, ד"ה מנין שכל) **לשון ופה נמשלו בים ובגליו, כשם שהים, גל שבו מתגבר ועולה, כך הפה לשון שבו מתגבר ועולה, כשם שגל הים מצפצף, כך לשון הפה מצפצף, כשם שגל הים הכל מתיראין ממנו כך לשונו של אדם מתיראין ממנו.** רואים שפה ולשון נמשלו לים וגליו. נראה דכשם שהפה והלשון מגלים את פנימיות האדם על ידי הדבור, כך בעולם, הים וגליו, מגלים את פנימיות החכמה העליונה. וכן בתפלת "נשמת" נאמר **ולשונו רנה כהמון גליו.**

מובא בשער הפסוקים 'להאריז"ל (וירא ע' נא) שכשם שיש זיוג בין זכר ונקבה, יש זיוג מינייה וביה בתוך הזכר ובתוך הנקבה, להוליד את המיין דכורין אצל הזכר, ולהוליד את המיין נוקבין אצל הנקבה. וזווג זה הוא משל לזווג אבא ואמא בסוד מח החכמה שמתפשט עד החיך, שמזדוג עם מח הבינה שמתפשט עד הגרון, והלשון היא בחינת היסוד של אבא ושל אמא שמזווגם. ולפי זה נראה לבאר את סוד הגלים, דפה מסמל את ים החכמה ששם יש זיווג תמידי של אבא ואמא בלי הפסק, וההשפעה יוצאת מהיסוד דאמא שהוא בחינת לשון, וכיון שגלי הים הם בחינת הלשון, הרי הם בחינת היסוד דאמא, שמשפיע את שפע הים.

ונראה דגלי הים הנמצאים בלב ים מסמלים את היסוד שמזוג את החכמה ובינה. והגלים המתחברים ליבשה מסמלים את ההשפעה שיצאת מהיסוד דאמא, בבחינת לידה וחלב לעולמות שתחתיה.

נראה דלכן יש לילדות זכר **ג'ל ימי טהרה** דם טהר, ופעמים ג'ל לילדות נקבה, (ע' ריש תזריע). דילדות מתקשרת ליסוד נוקבא בזמן הלידה כדבארנו במאמר 'חשמל חטא', והתקשרות זו משפיעה עליה את בחינת הגל, ג'ל ימי טהרה. ובחינה זו מתגלה בדם היסוד של האשה שנהיה **דם טהור.** וכן **גל"ם** מרמזים בפתוב (ויקרא יב, ד) **"ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע"** בדלוג הפוך של ז' אותיות.

מובא בזמר 'בר יוחאי' **במערות צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך.** רואים שבזכות המערה רשב"י זכה לסודות התורה, כפי שהבאנו לעיל מ'בעל הטורים' שהודך מסמל את תורת הסוד. ומובא בספר 'באורי אגדות אפיקי ים' (ב"ב נח.) בשם הגר"א שכשם שהר מסמל את יסוד הזכר, כך מערה מסמלת את יסוד הנקבה, **מערה** מלשון **ערוה.** ומבאר לדברינו פנין שרשב"י קבל את סודות התורה מיסוד אמא, היה זה במערה המסמלת את יסוד אמא. וכן מובא ב'ערוך השלחן' (תצ"ג, ז) שרשב"י יצא מהמערה ביום ל"ג בעמר. יוצא שביום הזה היה גלוי המערה ויצאת הסודות מיסוד אמא החוצה לעולם. וכן מובא בספר 'לבנת הספיר' מבנו של ר"י החסיד (פ' בראשית) שרשב"י הסתתר באותה מערה בה ה' התגלה למשה ולאליהו הנביא. ומצינו בגמ' (פסחים נד.) **עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, וכו', ומערה שעמד בה משה ואליהו.** רואים שמערת רשב"י היתה מקום גבה מאד. וכן המלאך **מטטרון** שהוא בחינת רשב"י ומשה כדלעיל, בגימטריא **מערה.** וכפי שבארנו במאמר 'חשמל יציאת' שמלאך מטטרון הוא בחינת תפארת המתחברת לאמא עלאה. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' **שמערה** ר"ת משה עקיבא רשב"י האר", דרכם השתלשלה תורת הסוד לעולם.

וכן מעשה לוט עם בנותיו שממנו יצא מלך המשיח שמגלה את סודות התורה, היה במערה, כמו שכתוב (בראשית יט, ל) **"ויצל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו".** וכן במעשה בעז ורות שהיה המשך המעשה של לוט עם בנותיו להוליד את המשיח, מובא בספר 'גלגל החיים' מהרה"ג ר' יוסף הכהן שליט"א שהכתוב (רות ג' ז) **"ויבא לשכב בקצה הערמה",** אותיות המערה.

וכן סגית רשב"י במערה שבה זכה לגלוי סודות התורה היא במסכת **שבת,** דף ל"ג, לרמז שבחינת **שבת** ובחינת **גל** מגלות את סודות התורה, דמצינו בזהר (נשא קמ"ד): **רבי יהודה קארי ליה לר' שמעון שבת דכלהו שיתא יומי מינה מתברכין.** ורואים שרשב"י הוא בחינת שבת. וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' (תש"ס ע' רמה) **ששמעון בר יוחאי בגימטריא שבת.** וכן **רבי שמעון בר יוחאי** בגימטריא **רזא דשבת.** ולכן הלכה כרשב"י בכל מסכת שבת, כמובא בגמ' (שבת קנז). ובסוף הסגיא במסכת **שבת,** דף ל"ג, מובא על רבי שמעון, **חזייה ליהודה בן גרים, אמר, עדיין יש לזה בעולם, נתן בו עיניו ועשהו גל של עצמות.** ושוב רואים איך רבי שמעון פעל בכח הגל. **מובא** בספר 'גלגל החיים' מהרה"ג ר' יוסף הכהן שליט"א שמובא בסדר הדורות שיהודה בן גרים היה גלגול המצרי שהרג משה, וכיון שרשב"י היה גלגול משה, הוא הרג את יהודה בן גרים, כמו שבגלגול הקודם הוא הרג את המצרי. ונראה להוסיף שלכן רשב"י אמר על יהודה בן גרים כשיצא מהמערה, **עדיין יש לזה בעולם,** פנין שבגלגול הקודם הוא קודם הרג את המצרי, ואחר כך ברח, כך היה צריך להיות כאן, קודם להרג את יהודה בן גרים שהלשין עליו למלכות, ואחר כך לברח, לכן הוא התפלא שעדיין הוא בעולם דלפי הסדר הוא היה צריך למות קודם שבחר רבי שמעון למערה. וכשם שמושה הרג את המצרי בשם המפרש, כך רשב"י הרג את יהודה בן גרים בכח הגל הקשור עם שם אלהים כדלעיל.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
בכדי להוציא לאור את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' או זקוקים לעוד נרשמים. הנרשמים מראש יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא לשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 073254480. או במייל fish@neto.net.il כמו כן או זקוקים לתרומות להדפסת עולנים. המעוניינים בחוברת 'פתח לסדור הרש"ש' או 'סוד החצי' [כל חוברת 250 עמודים 5 ₪] ישאירו הודעה כנ"ל.
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון החודשי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.